

Istupanje prvog potpredsednika Vlade Srbije i ministra spoljnih poslova Ivica Dačića na pratećem događaju 70. zasedanja Generalne skupštine Ujedinjenih nacija na visokom nivou o migracijama i izbeglicama u kontekstu nove razvojne agende:

„Gospodine generalni sekretaru,
Uvažene ekselencije,
Dame i gospodo,

Želeo bih da se zahvalim generalnom sekretaru gospodinu Ban Ki-munu na organizovanju ovog izuzetno značajnog i pravovremenog sastanka na jednu od najaktuelnijih tema današnjice.

Svakodnevno se suočavamo sa velikim brojem ljudi koji dolaze sa Bliskog istoka, Afrike i Azije, a posebno iz Sirije, Avganistana i Iraka, koji bežeći od brutalnosti ratova i nasilja, traže sigurnost, nadajući se solidarnosti, zaštiti i boljem životu. U pitanju je najmasovniji pokret stanovništva posle Drugog svetskog rata na prostoru Evrope, koji je skopčan sa ozbiljnim izazovima, kako za zemlje iz kojih migranti dolaze, kroz koje tranzitiraju, kao i one koje predstavljaju njihove željene destinacije.

Ekselencije,

Aktuelna kriza pokazuje uzajamnu povezanost međusobno udaljenih područja u današnjem svetu i ukazuje na potrebu za iznalaženjem sveobuhvatnih rešenja. Pre par dana usvojili smo novu transformativnu agendu održivog razvoj do 2030. godine, kojom smo istakli da sve ranjive grupe ljudi moraju da budu osnažene, među kojima svakako izbeglice, interno raseljena lica i migranti. Usaglasili smo preduzimanje daljih mera i aktivnosti kako bi se izašlo u susret potrebama ljudi koji žive u regionima pogođenim kompleksnim humanitarnim situacijama, kao i terorizmom.

Aktivan odnos i implementacija ciljeva održivog razvoja koji uključuju smanjenje siromaštva i poštovanje ljudskih prava, ključni su činioci održivog razvoja i doprineće stabilizaciji prilika u zemljama u kojima postoje krizna žarišta. Bez rešavanja pitanja migranata i izbeglica, što su akutni problemi ovog trenutka, visoke ciljeve održivog razvoja koje smo sebi postavili neće biti moguće ispuniti. U ovom procesu, pored koordinacije država, Ujedinjene nacije imaju najistaknutiju ulogu pružanjem podrške članicama u procesu implementacije Razvojne agende do 2030. godine. Srbija je najdirektnije zainteresovana za ovu vrstu saradnje.

Dame i gospodo,

Srbija je jedna od zemalja koja je na glavnoj tranzitnoj ruti velikog talasa migranata iz ratom zahvaćenih područja. Svakodnevno hiljade ljudi koriste balkansku rutu ka zemljama Evropske unije. Od početka ove godine do sredine septembra državnu granicu Srbije prešlo je preko 170.000 migranata. Iako njihova željena destinacija nije Srbija, već države članice EU, za nas to predstavlja novu, veoma kompleksnu, vrstu izazova. Srbija, u suočavanju sa ovim izazovom, dosledno pokazuje odgovornost i konstruktivnost, kao i spremnost da zajedno sa svojim evropskim partnerima traga za rešenjem.

Jasno je da su hitni i usaglašeni međunarodni naponi neophodni, naročito naponi koji su usmereni na rešavanje kriza i zaustavljanje sukoba u zemljama porekla. Bez aktivnog dijaloga, uz podršku međunarodne zajednice, sa ciljem rešavanja kriza u ovim zemljama, ne može se očekivati ni adekvatan, koherentan i sveobuhvatan odgovor na migrantsku krizu sa kojom se suočavamo, usmeren ka uzrocima i korenima problema.

Jedino pravo i efikasno rešenje je stabilizacija kriznih područja, na čemu je potrebno što odlučnije raditi kako bu se postigla dugoročna rešenja i stvorili uslovi za povratak izbeglica i migranata.

Srbija, nažalost, ima neposredna i bolna iskustva sa izbeglicama i interno raseljenim licima. U Srbiji još uvek boravi 44.000 izbeglica iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine, o kojima se brinemo već dve decenije, a od 220.000 interno raseljenih lica koja su napustila Kosovo i Metohiju posle 1999. godine, svojim domovima se vratilo samo 1,9% njih. Republika Srbija ima obavezu prema njima, jer taj problem nije ništa manji od problema migranata sa Bliskog istoka i iz Afrike.

Upravo to što je srpski narod i sam u bliskoj prošlosti bio primoran na migracije i spašavanje života pred ratnim dešavanjima, čini da razumemo situaciju u kojoj su se našli ljudi iz kriznih područja Bliskog istoka i Afrike i čini nas osetljivim za njihove probleme.

Dame i gospodo,

Smatramo da rešenje ne može biti u parcijalnim i lokalnim koracima, kao što su zatvaranje granica ili podizanje ograde, već u saradnji i koordinaciji na nivou EU i međunarodne zajednice u celini. Srbija je na svim nivoima pokazala spremnost da se, u granicama svojih mogućnosti, suoči sa situacijom i odgovorno uradi svoj deo posla, što je naišlo na pozitivne ocene Evropske unije i širom sveta. U tom kontekstu, neophodna nam je solidarnost, pomoć i podrška, uključujući i finansijsku, naših razvijenijih partnera, posebno iz EU jer Srbija, uprkos pokazanoj dobroj volji i spremnosti da podnese svoje deo tereta i odgovornosti, sa ovim problemom ne može da izađe na kraj prepuštena sama sebi.

Svi moramo pokazati veću solidarnost, odlučnost i spremnost za kolektivan politički odgovor na aktuelnu krizu. Nijedna zemlja ne može da nosi sama ovako obiman teret. Neophodna je zajednička akcija, praćena političkim dogovorom i kreiranjem uslova za održivi mir i razvoj jer zajednički problem nužno zahteva zajedničku politiku njegovog rešavanja, kako situacija ne bi izmakla kontroli i izrodila se u humanitarnu krizu teško sagledivih razmera i posledica. U

nastojanju da se do ovakvog zajedničkog pristupa dođe možete računati na snažnu i posvećenu saradnju Republike Srbije koja je vitalno zainteresovana da se ova situacija reši u duhu važećih međunarodnih standarda i temeljnih vrednosti na kojima počiva evropsko zajedništvo.

Zahvaljujem se na pažnji."